

Gældende formulering.

udgifterne til befordring til og fra skole af børn, der hører hjemme i kommunen, men følger undervisningen i de pågældende klasser i en anden kommunes (skoleforbunds) skole, i en statsskole, en friskole eller en privat eksamensberettiget skole.

Stk. 4. Skoledirektionen, for købstadkommunernes vedkommende undervisningsministeriet, kan pålægge en kommune at sørge for befordring efter stk. 2 og 3. Hvor pålægget alene er begrundet i hensynet til børnenes sikkerhed, kan det kun gives, hvis de trafikale ulemper ikke med rimelighed kan forlanges afhjulpnet gennem vejtekniske eller færdselsregulerende foranstaltninger.

Stk. 5. For så vidt en befordringsordning efter stk. 2-4 er godkendt af skoledirektionen, for købstadkommunernes vedkommende af undervisningsministeriet, bidrager skolefonden med halvdelen af de af kommunen afholdte udgifter. Staten refunderer skolefonden halvdelen af dette tilskud. Sker befordringen alene af hensyn til børnenes sikkerhed, er det en betingelse for skoledirektionens (undervisningsministeriets) godkendelse, at direktionen (ministeriet) efter stk. 4 kunne have pålagt kommunen at sørge for befordringen.

§ 51. Det påhviler kommunen at drage omsorg for, at alle undervisningspligtige børn, hvis forældre ønsker dem indskrevet i folkeskolen, kan få fyldestgørende undervisning.

Stk. 2. Drejer det sig om enkelte børn fra fjerntliggende og svagt befolkede dele af kommunen, hvis forældre ikke har evne til at sørge for deres oplærelse, og børnene ikke med rimelighed kan henvises til bestående skoler i kommunen, må kommunalbestyrelsen drage omsorg for, at børnene på anden måde får fyldestgørende undervisning.

Hvis der i sådanne tilfælde er en skole i en nabokommune, til hvilken børnene med rimelighed kan henvises, er denne kommune pligtig at modtage børnene i skolen, hvis dette kan ske inden for skolens rammer, uden at udvidelse enten med hensyn til lærerkræfter eller lokaler bliver nødvendig. Børnenes hjemstedskommune skal da til skolekommunen betale en afgift, svarende

Forslaget.

Stk. 4. Amdsrådet kan pålægge en kommune at sørge for befordring efter stk. 2 og 3. Hvor pålægget alene er begrundet i hensynet til børnenes sikkerhed, kan det kun gives, hvis de trafikale ulemper ikke med rimelighed kan forlanges afhjulpnet gennem vejtekniske eller færdselsregulerende foranstaltninger.

Stk. 5. For så vidt en befordringsordning efter stk. 2-4 er godkendt af amtsrådet, bidrager amtskommunen med 75 pct. af udgifterne. Sker befordringen alene af hensyn til børnenes sikkerhed, er det en betingelse for amtsrådets godkendelse, at amtsrådet efter stk. 4 kunne have pålagt kommunen at sørge for befordringen.

(Stk. 1 uændret).

Stk. 2. Såfremt enkelte børn fra fjerntliggende og svagt befolkede dele af en kommune ikke med rimelighed kan henvises til bestående skoler i kommunen, må skolekommissionen sørge for, at børnene på anden måde får fyldestgørende undervisning.

Stk. 3. Kan børnene i sådanne tilfælde med rimelighed henvises til en skole i en nabokommune, er denne pligtig at modtage børnene i skolen i det omfang, pladsforholdene tillader det. Hjemstedskommunen betaler herfor en afgift til skolekommunen, svarende til dennes gennemsnitlige udgift pr. elev i den pågældende skole. Afgiften fastsættes af amtsrådet.